

عنوان مقاله:

سنجش ابعاد آسیب پذیری استان ها نسبت به خشکسالی، راهکاری به سوی مدیریت ریسک در سطح کشور

محل انتشار:

فصلنامه اقتصاد و توسعه کشاورزی، دوره 29، شماره 4 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

فاطمه نصرنیا - دانشجوی دکتری گروه اقتصاد کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز

منصور زیبایی - استاد گروه اقتصاد کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

خشکسالی یکی از پر هزینه ترین بلایای طبیعی در ایران می باشد. به نظر می رسد گام ضروری برای مقابله با خشکسالی و تعدیل تبعات آن، شناخت و درک دقیق ابعاد آسیب پذیری هر منطقه است که متأسفانه در کشور ما مورد غفلت واقع شده است. این امر ضرورت مطالعه در زمینه تعیین آسیب پذیری و شناسایی عوامل اثرگذار بر آندر مناطق مختلف کشور را مشهود می سازد. در مطالعه حاضر، به منظور ارزیابی آسیب پذیری نسبت به خشکسالی در استان های مختلف کشور، از روش سلسله مراتبی فازی (Fuzzy AHP) استفاده شد. آسیب پذیری شامل ابعاد آسیب پذیری اقتصادی، آسیب پذیری اجتماعی و آسیب پذیری فیزیکی می باشد. نتایج این مطالعه نشان داد اهمیت آسیب پذیری فیزیکی بیش از آسیب پذیری اقتصادی و اجتماعی و اهمیت آسیب پذیری اقتصادی و اجتماعی یکسان است. در معیار آسیب پذیری اقتصادی زیر معیار GDP سرانه، در معیار آسیب پذیری اجتماعی زیر معیار تراکم جمعیت و در معیار آسیب پذیری فیزیکی زیر معیار تراکم جاده بیشترین اهمیت را به خود اختصاص داده اند. طبق نتایج این مطالعه استان های سمنان، کرمان، یزد، سیستان و بلوچستان و هرمزگان به ترتیب آسیب پذیرترین استان ها نسبت به خشکسالی به شمار می آیند. با توجه به این واقعیت که استان های مختلف چه در زمینه آسیب پذیری نسبت به خشکسالی و چه در زمینه ابعاد مختلف آسیب پذیری اقتصادی، اجتماعی و فیزیکی تفاوت قابل ملاحظه ای دارند، در راستای نیل به مدیریت خشکسالی بر مبنای مدیریت ریسک، پیشنهاد می گردد در تدوین برنامه ها و سیاست ها به اثرات متفاوت خشکسالی در استان های مختلف توجه کافی شود.

کلمات کلیدی:

آسیب پذیری اجتماعی، آسیب پذیری اقتصادی، آسیب پذیری فیزیکی و روش سلسله مراتبی فازی (Fuzzy AHP)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/664190>

